

Gekend worden in je diepste verlangen

Allemaal hebben we onze kleine en grote verlangens. Een vredig en veilig gevoel, leuke dingen doen, goede vrienden, mooie muziek, een rechtvaardige samenleving. En als het leven is vastgelopen hopen we dat het beter wordt. En dat het goede leven weer terugkomt. Als dat niet gebeurt, kan je wanhopig worden en een diep gevoel krijgen dat de toekomst achter je ligt.

Over menselijke verlangens, over hoop op het goede leven en herstel van wat is vastgelopen gaat het heel de bijbel door. Aanstaande zondag gaat het daar ook over als we lezen over Jezus in de synagoge in Nazareth (Lucas 4: 14-22). Het is het thema van mijn preek in de Bergkerk in Den Haag. we horen uit de mond van Jezus dat de vervulling van de diepste verlangens van de mensen in Hem en in de woorden die Hij spreekt werkelijkheid zijn geworden.

In onze tijd hebben veel mensen behoefte aan hoop. Er is een breed verlangen naar herstel van het gewone leven. Hoe blijf jij geloven in je diepste verlangen? Heb jij hoop dat het beter wordt als het niet goed gaat? Daar is al eeuwenlang over nagedacht door religieuze leiders, door filosofen en door wetenschappers. Door wie of door wat voel jij je herkend in je diepste verlangen? Is er iets of iemand die voor jou de hoop aanblaast als er nog maar een heel klein vlammetje over is?

Als je daar behoefte aan hebt, kun je daar ook [met mij over spreken](#).